

Sygn. akt IV K 464/14

## WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Anna Frydrychowska, Aleksy Beška

przy udziale prokuratora Piotra Bednarza

po rozpoznaniu w dniu 09 września 2014 r.

sprawy **D. P.** syna N. J. z domu D. urodzonego (...) wW.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 03 marca 2008 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 36 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 36 § 2 k.k. i art. 72 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 04 maja 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonywaną karę ograniczenia wolności;

2. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 marca 2010 r., za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w lipcu 2007 r., w listopadzie 2007 r. oraz w okresie od maja 2007 r. do stycznia 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 22 lutego 2008 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 marca 2008 r. do 05 listopada 2008 r.;

3. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 762/08** za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20 sierpnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 sierpnia 2007 r.;

4. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 kwietnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby

wynoszący 3 (trzy) lata, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody;

**5. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 kwietnia 2009 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie próby;

**6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10** za czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 października 2009 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 października 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 01 października 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 września 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony 28/30 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony pod koniec sierpnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 lipca 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 października 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony na początku października 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 października 2009 r. do 14 lipca 2010 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 28 grudnia 2010 r. na podstawie art. 420 § 2 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. zamiast okresu wskazanego w wyroku zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu oraz rozwiązano karę łączną orzeczoną w punkcie V. wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu;

**7. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 696/09** za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 lipca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 lipca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2

(dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora;

**8. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11** za czyn 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 września 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r.

przy czym

wyrokiem łącznym **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 935/10** połączono skazanemu D. P.:

- kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08, Sądu Rejonowego dla Warszawy-W. w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV 762/08, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres odbytej zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 762/08 w dniu 20 sierpnia 2007 r. oraz w dniach od 21 stycznia 2010 r. do 12 maja 2010 r., od 28 maja 2010 r. do 29 czerwca 2010 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 811/08 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 marca 2008 r. do 05 listopada 2008 r.,
- kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/08 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r.,

następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu oraz rozwiązano karę łączną orzeczoną w punkcie V. wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu

wyrokiem łącznym **Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12** połączono skazanemu D. P. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o

sygn. akt IV K 397/10 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności: ze sprawy o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r., ze sprawy o sygn. akt III K 409/11 w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 935/10 w dniach od 28 czerwca 2012 r. do 11 marca 2013 r., następnie zarządzeniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 lutego 2014 r. stwierdzono, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2013 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 stracił moc w punktach II.-IV.;

wyrokiem łącznym **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 30/14** połączono skazanemu D. P. kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I.-VIII. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 i wymierzono skazanemu karę łączną 1(jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 30 lipca 2014 r. na podstawie art. 420 § 1 k.p.k. w zw. z art. 577 k.p.k. i art. 574 k.p.k. na poczet kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 30/14 zaliczono skazanemu okres odbywania kary w objętej wyrokiem łącznym sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r.

orzeka

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. a contrario uznaje, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 nie traci mocy w zakresie pkt. IV i pkt VI, tj. w zakresie kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i zaliczenia na poczet tej kary łącznej;

II. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. uznaje, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 30/14, wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 w zakresie pkt V i VII oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 w zakresie pkt II- IV traci moc;

III. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako 6. w zakresie czynów popełnionych w dniach 20 października 2009 r. (dwa czyny), 15 września 2009 r., 01 października 2009 r., 19 września 2009 r., 28/30 września 2009 r., 08 września 2009 r., pod koniec sierpnia 2009 r. tj. czynów opisanych w punktach I.-VIII. sentencji tego wyroku oraz 8. łączy i w ich miejsce wymierza D. P. jedną karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, uznając karę łączną za wykonaną w całości;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie III. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 30/14 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r. i od 26 czerwca 2013 r. do 08 lipca 2014 r. oraz w sprawie o sygn. akt III K 409/11 w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r. i od 28 czerwca 2012 r. do 26 czerwca 2013 r.;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do pozostałych kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako 4., 5., 6. w zakresie czynów popełnionych w dniach 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r., tj. czynów opisanych w punktach IX.- XI. sentencji tego wyroku oraz 7.;

VI. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako 1., 2. i 3.;

VII. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 144 (stu czterdziestu czterech) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 464/14

## UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż D. P. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 03 marca 2008 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 36 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 36 § 2 k.k. i art. 72 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 04 maja 2010 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonywaną karę ograniczenia wolności;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 marca 2010 r. za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w lipcu 2007 r., w listopadzie 2007 r. oraz w okresie od maja 2007 r. do stycznia 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 22 lutego 2008 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 marca 2008 r. do 05 listopada 2008 r.;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 762/08 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20 sierpnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 20 sierpnia 2007 r.;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 kwietnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 maja 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 kwietnia 2009 r. na karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie

art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie próby;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 za czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 października 2009 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 20 października 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 01 października 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 września 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony 28/30 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 września 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony pod koniec sierpnia 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 lipca 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 października 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony na początku października 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 października 2009 r. do 14 lipca 2010 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 28 grudnia 2010 r. na podstawie art. 420 § 2 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. zamiast okresu wskazanego w wyroku zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r., prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu oraz rozwiązano karę łączną orzeczoną w punkcie V. wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 696/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 08 lipca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 07 lipca 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora;

8. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11 za czyn 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 września 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet

której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 połączono skazanemu D. P.: kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV 762/08, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres odbytej zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 762/08 w dniu 20 sierpnia 2007 r. oraz w dniach od 21 stycznia 2010 r. do 12 maja 2010 r., od 28 maja 2010 r. do 29 czerwca 2010 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 811/08 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 28 marca 2008 r. do 05 listopada 2008 r. oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/08 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r.; następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu oraz rozwiązano karę łączną orzeczoną w punkcie V. wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 połączono skazanemu D. P. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności: ze sprawy o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r., ze sprawy o sygn. akt III K 409/11 w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r. oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 935/10 w dniach od 28 czerwca 2012 r. do 11 marca 2013 r., następnie zarządzeniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 lutego 2014 r. stwierdzono, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 marca 2013 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 stracił moc w punktach II.-IV.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IV K 30/14 połączono skazanemu D. P. kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I.-VIII.

wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 i wymierzono skazanemu karę łączną 1(jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 30 lipca 2014 r. na podstawie art. 420 § 1 k.p.k. w zw. z art. 577 k.p.k. i art. 574 k.p.k. na poczet kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 30/14 zaliczono skazanemu okres odbywania kary w objętej wyrokiem łącznym sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie o sygn. akt IV K 397/10 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. oraz od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r.

Zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2014 r. wszczęto z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego D. P..

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego wynika, że D. P. jest bezdzietnym kawalerem jest uzależniony od narkotyków, nie podejmował leczenia odwykowego w warunkach wolnościowych, nie był leczony psychiatrycznie był wielokrotnie karany za kradzieże, handel narkotykami i zachowania chuligańskie. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane było jako właściwe. Skazany był wielokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie. D. P. nie deklarował przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego nie budziło zastrzeżeń. D. P. w stosunku do położonych prezentował postawę zgodną z regulaminem był zdyscyplinowany w grupie współosadzonych funkcjonował właściwie. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. D. P. stosował się do wymogów porządku wewnętrznego w stopniu dobrym dbał o czystość i ład w celi mieszkalnej, nie uczestniczył w systemie przepustkowym. Skazany ma wykształcenie gimnazjalne, pomimo wielokrotnej motywacji nie wykazywał zainteresowania podjęciem nauczania. W grudniu 2010 r. uczestniczył w szkoleniu „Aktywnie szukam pracy”, ukończył również kurs antystresowy Art of L.. D. P. był zatrudniony w jednostce penitencjarnej na terenie kuchni, zatrudnienie to miało charakter odpłatny, nie było uwag co do wykonywanej przez niego pracy. Skazany od marca 2014 r. karę pozbawienia wolności odbywał w zakładzie karnym typu półotwartego w systemie programowego oddziaływania z zadań z niego wynikających wywiązywał się w stopniu przeciętnym bez szczególnego zaangażowania. Nie odnotowano u skazanego zachowań agresywnych i samoagresywnych. D. P. kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymywał z rodziną w wolnym czasie oglądał programy telewizyjne, słuchał muzyki i ćwiczył. Sąd nałożył na skazanego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 319,99 złotych - skazany nie zrealizował tego obowiązku choć deklarował chęć naprawienia szkody. Skazany jest osobą uzależnioną od środków odurzających w warunkach izolacji penitencjarnej ukończył program podstawowej psychoterapii uzależnień, deklarował utrzymanie abstynencji. W trakcie prowadzonych rozmów wychowawczych krytycznie wypowiadał się na temat popełnionych czynów i dotychczasowego stylu życia. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego skazany w sposób poprawny wywiązywał się z regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności, kodeksu karnego wykonawczego i porządku wewnętrznego.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: opinii o skazanym (k. 14-18, 86-88), danych o karalności (k. 27-29, 46-49, 93-95), danych z (...) (k. 67-70) i poszczególnych akt spraw.

### **Sąd zważył co następuje:**

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data



wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

Należy wskazać, że Sąd stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt **IV K 935/10 nie traci mocy w zakresie punktu IV i punktu VI**, tj. w zakresie kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i zaliczenia na poczet tej kary łącznej. Wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 w zakresie pkt IV obejmował kary orzeczone prawomocnymi wyrokami skazującymi w sprawach o sygn. akt IV K 738/08, IV K 811/09 i IV K 762/08. Wyrokiem wyznaczającym w/w zbieg przestępstw był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi **z dnia 30 lipca 2008r.** w sprawie o sygn. **akt IV K 738/08**. Przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi z dnia 30 lipca 2008r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08, wyznaczającego pierwszy zbieg przestępstw D. P. nie popełnił żadnych innych przestępstw (poza sprawami IV K 811/08 i IV K 762/08, które zostały objęte karą łączną w pkt IV wyroku IV K 935/10), za które zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. Z tego względu zdaniem Sądu brak jest podstaw do uznania, że dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar, będący pochodną realnego zbiegu przestępstw, uległ bądź powinien ulec rozłączeniu. Za takim a nie innym stanowiskiem przemawiają względy wykładni celowościowej art. 575 § 1 k.p.k. Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i orzecznictwa, a przytoczonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt I KZP 4/11, „utrata mocy wyroku łącznego ipso iure (art. 575 § 1 k.p.k.) następuje w odniesieniu do tych tylko jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju (o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.), które zostały objęte nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych określonych w art. 85 k.k.”. Przy czym Sąd miał również na uwadze, że wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08 wyznaczającym realny zbieg przestępstw w punkcie IV. w wyroku łącznym w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, który to nie utracił mocy D. P. został skazany za czyn z art. 287 § 1 k.k., gdzie wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wyniosła 319,99 złotych. Jednakże Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania przepisy art. 50 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247) albowiem jak wynika z danych z (...), a także aktualnej opinii o skazanym karą łączną trzech lat pozbawienia wolności, którą objęto karą orzeczoną za czyn z art. 278 § 1 k.k. wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 738/08 skazany wykonał w całości w dniu 20 sierpnia 2007 r. oraz w dniach od 28 marca 2008 r. do 05 listopada 2008 r., od 21 stycznia 2010 r. do 12 maja 2010 r., od 28 maja 2010 r. do 28 czerwca 2012 r. W związku z powyższym w dniu wejścia w życie wyżej wskazanego artykułu, tj. w dniu 09 listopada 2013 r. D. P. miał odbytą w całości karą łączną pozbawienia wolności w wymiarze trzech lat orzeczoną w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10. Reasumując z uwagi na powyższe Sąd uznał, że ww. wyrok łączny nie traci mocy w zakresie punktu IV i punktu VI, tj. w zakresie kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i zaliczenia na poczet tej kary łącznej.

Należy również wskazać, że Sąd stosownie do treści art. 575 § 1 k.p.k. uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 30/14, wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 w zakresie pkt V i VII oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 w zakresie pkt II- IV tracą moc. Powyższe było podyktowane koniecznością dokonania nowego połączenia kar jednostkowych z uwagi na fakt, że prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X.,

XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu oraz rozwiązano karę łączną orzeczoną w punkcie V. wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu. Powyższe skutkowało utratą mocy ww. wyroków łącznych we wskazanych zakresach oraz koniecznością ustalenia nowego realnego zbiegu przestępstw, który był podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym wydanym w przedmiotowej sprawie.

I tak mając na uwadze 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec D. P. został wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 30 lipca 2008 r. skazany dopuścił się popełnienia w lipcu 2007 r., w listopadzie 2007 r., w okresie od maja 2007 r. do stycznia 2008 r. oraz 22 lutego 2008 r. czynów, za które został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08. Nadto przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku, tj. wyroku w sprawie o sygn. akt IV K 738/08 skazany dopuścił się popełnienia w dniu 20 sierpnia 2007 r. czynu, za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 762/08. Z uwagi na fakt, że w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 marca 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 objęto kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami, Sąd - stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. - umorzył postępowanie co do objęcia wyrokami łącznymi kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt IV K 738/08, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 811/08 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 762/08.

Kolejnym analizowanym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09. Przed wydaniem ww. wyroku, tj. przed dniem 23 grudnia 2009 r. skazany dopuścił się popełnienia:

- w dniu 08 kwietnia 2009 r. czynu, za który został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09,
- w dniach 20 października 2009 r. (dwa czyny), 15 września 2009 r., 01 października 2009 r., 19 września 2009 r., 28/30 września 2009 r., 08 września 2009 r., pod koniec sierpnia 2009 r., 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r. czynów, za które został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10,
- w dniu 08 lipca 2009 r., 07 lipca 2009 r. czynów, za które został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 696/09,
- w dniu 17 września 2009 r. czynu, za który został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11.

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd objął wyrokami łącznymi bezwzględne kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 20 października 2009 r. (dwa czyny), 15 września 2009 r., 01 października 2009 r., 19 września 2009 r., 28/30 września 2009 r., 08 września 2009 r., pod koniec sierpnia 2009 r. tj. czynów opisanych w punktach I.-VIII. sentencji tego wyroku oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w

Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11. Przy czym Sąd nie objął wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r., tj. czynów opisanych w punktach IX.- XI. sentencji tego wyroku z uwagi na treść prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r., którym na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - stwierdzono, że czyny z art. 278 § 1 k.k. przypisane skazanemu w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw zamieniono kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w punktach IX., X., XI. wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 na kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu, na podstawie art. 50 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 45 § 3 k.w. wobec przedawnienia wykonania kar stwierdzono, że kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu nie podlegają wykonaniu. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 03 lutego 2014 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do wykonania punktu 3. postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 864/13 w ten sposób, że stwierdzono iż kary po 30 (trzydzieści) dni aresztu orzeczone w punkcie 2. przedmiotowego postanowienia podlegają wykonaniu. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw czyny popełnione przez skazanego w dniach 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r., tj. czyny opisane w punktach IX.- XI. sentencji tego wyroku stanowią wykroczenia, a obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości połączenia kar orzeczonych za wykroczenia z karami wymierzonymi za przestępstwa. W związku z powyższym Sąd uznał, że co do ww. kar orzeczonych za czyny będące obecnie wykroczeniami brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r., tj. czynów opisanych w punktach IX.- XI. sentencji tego wyroku. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że co do pozostałych kar orzeczonych wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 oraz kary orzeczonej wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 409/11 zostały spełnione przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2001 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 20 października 2009 r. (dwa czyny), 15 września 2009 r., 01 października 2009 r., 19 września 2009 r., 28/30 września 2009 r., 08 września 2009 r., pod koniec sierpnia 2009 r. tj. czynów opisanych w punktach I.-VIII. sentencji tego wyroku oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd uznał, że wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 30/14, wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia z dnia 23 marca 2011 r. wydany w sprawie o sygn. akt IV K 935/10 w zakresie pkt V i VII oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1045/12 w zakresie pkt II- IV tracą moc.

Należy również wskazać, że Sąd rozważał możliwość objęcia karą łączną wyroków: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VK 696/09. Jednakże Sąd uznał, że co do wyżej opisanych wyroków brak jest warunków do wydania wyroku łącznego, gdyż kary pozbawienia wolności orzeczone wobec D. P. w sprawach o sygn. akt IV K 963/09, IV K 1486/09 oraz V K 696/09 zostały orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i ich wykonanie nie zostało zarządzone, natomiast kary pozbawienia wolności orzeczone

wobec skazanego w sprawach o sygn. akt IV K 397/10 ( w pkt I-VIII) oraz III K 409/11 ukształtowane zostały jako bezwzględne kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do ww. wyroków, gdyż art. 89 § 1a k.k. stanowiący, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, wszedł w życie po dokonaniu przez skazanego przestępstw, za które został skazany wyżej opisanymi wyrokami. W związku z powyższym przepis ten nie może zostać zastosowany wobec skazanego z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie bowiem art. 89 § 1a k.k. pogarszałoby sytuację skazanego wpływając na orzeczenie wobec niego kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wyższym wymiarze niż dotychczas. Natomiast zastosowanie art. 89 § 1 k.k., który umożliwia w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie jest zasadne w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak przesłanek wymienionych w art. 69 § 1 i 2 k.k., których zaistnienie jest konieczne do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skazany jak wynika z analizy danych o karalności był wielokrotnie karany, wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego popełniając kolejne przestępstwa o wysokiej szkodliwości społecznej, wymierzone w istotne dobra chronione prawem, tj. mienie, własności, wolność czy zdrowie. Przy czym skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia czynu wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. czynu z art. 278 § 1 k.k., co zdaniem Sądu świadczy o znacznej demoralizacji skazanego. Powyższe wskazuje, że brak jest warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. umożliwiających zastosowanie zasady absorpcji i warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej. W ocenie Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec skazanego, w szczególności jej celu prewencyjnego. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków co do objęcia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09 i Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 696/09 wyrokiem łącznym i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2001 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 20 października 2009 r. (dwa czyny), 15 września 2009 r., 01 października 2009 r., 19 września 2009 r., 28/30 września 2009 r., 08 września 2009 r., pod koniec sierpnia 2009 r. tj. czynów opisanych w punktach I.-VIII. sentencji tego wyroku oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 409/11. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 w zakresie czynów popełnionych w dniach 07 lipca 2009 r., 18 października 2009 r., na początku października 2009 r., tj. czynów opisanych w punktach IX.- XI. sentencji tego wyroku, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 963/09, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1486/09 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt V K 696/09.

Wobec skazanego D. P. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt IV K 397/10 ( co do pkt I-VIII) oraz III K 409/11 w granicach od 1 roku pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa) do 6 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 2 lat 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady

absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie III. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które D. P. został skazany w sprawach IV K 397/10 (w zakresie czynów opisanych w punktach I.-VIII. sentencji tego wyroku) oraz III K 409/11 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Co prawda, przestępstwa przypisane skazanemu w ww. wyrokach to głównie przestępstwa skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu, tj. przeciwko mieniu to przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Przy czym wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 397/10 D. P. został skazany również za popełnieniu czynu z art. 191 § 1 k.k. Nie mniej jednak pomiędzy tymi przestępstwami zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między końcem sierpnia 2009 r. a 20 października 2009 r., czyli na przestrzeni 2 miesięcy. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej pomiędzy tymi czynami mimo bliskiej łączności czasowej brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wobec skazanego przedmiotowym wyrokiem miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że D. P. był do chwili obecnej ośmiokrotnie karany za popełnienie wielu przestępstw, w tym wielokrotnie za popełnienie przestępstw podobnych. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni znacznego okresu czasu od lipca 2007 r. do 20 października 2009 r. Należy przy tym wskazać, że skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia czynu wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. art. 278 § 1 k.k., co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania D. P. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własności, wolność czy zdrowie. Niewątpliwie D. P. jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw, a popełnianie przestępstw stało się wręcz jego swoistym sposobem na życie. Jego zachowanie świadczy więc o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane było za ledwie jako właściwe. Skazany był wielokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, nie był karany dyscyplinarnie. Przy czym podniesione

w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie III. zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 30/14 w dniach od 20 października 2009 r. do 18 listopada 2009 r. od 02 grudnia 2009 r. do 21 stycznia 2010 r. i od 26 czerwca 2013 r. do 08 lipca 2014 r. oraz w sprawie o sygn. akt III K 409/11 w dniach od 03 października 2009 r. do 05 października 2009 r. i od 28 czerwca 2012 r. do 26 czerwca 2013 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 w zw. z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 144 (stu czterdziestu czterech) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany do 08 sierpnia 2014 r. odbywa karę pozbawienia wolności nie miałby więc możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego na adres z wniosku.